

ПРЕС КЛИПИНГ

8. јун 2015.

НАСЛОВИ

U šefovoj koverti i 50 radničkih plata;(str.2)

Prokopijević: Javne finansije na silaznom putu, treba otpustiti 400.000 ljudi; (str.5)

Radnik rizikuje da uz zaradu dobiје и отказ;(str.6)

Penzioneri vare: Ne dižite porez;(str.7)

Penzioneri: Povećanje poreza staviti van snage;(str.8)

Penzioneri: Povećanje poreza preти da nas dovede do prosjačkog štapa;(str.9)

Penzioneri: Novi porez na imovinu nas vodi u beznađe;(str.10)

U šefovoj koverti i 50 radničkih plata

S. Bulatović - Z. Radović

Direktori u proseku zarađuju 6,5 puta više od zaposlenih, u nekim kompanijama jaz i veći. U finansijskom sektoru razlike idu i do više desetina puta. U javnoj službi referenta deli osam meseci od najveće zarade

ZA direktorsku platu prosečni zaposleni u Srbiji radi više od pola godine. Ali, prosek je daleko od većine. Referenti u državnoj službi rade i punih osam meseci ne bi li dostigli nivo šefove "koverte". Kada je reč o privatnom sektoru, raspon plata je strogo čuvana tajna među bankarima i osiguravačima. Preduzetnici i mali privrednici, s druge strane, kada se zaviri u zvanične prijave, sve su bliži granici siromaštva, jer nerado prijavljuju prihode. Nisu retki ni oni koji vode firme na volonterskoj bazi.

Nedavno istraživanje "Mesera" otkriva da su plate prvih ljudi firmi u Srbiji 6,5 puta veće od prosečne zarade njihovih zaposlenih. U Zapadnoj Evropi rukovodioci dobijaju do četiri radničke plate.

JAVNA SLUŽBA

Vlada priprema novu organizaciju platnih razreda. Rokovi do kada će ona biti gotova se pomeraju od proleća, preko leta, pa i do naredne godine. Prema podacima Svetske banke, u Srbiji su primanja zaposlenih trenutno razvrstana u ukupno 17 osnovica i čak 900 koeficijenata.

Tako plata sekretarice u nekom ministarstvu nije ni približna njenoj kolegici po "poziciji" u nekom javnom preduzeću. Nasumična provera pokazuje da direktor Uprave za javni dug zarađuje 136.810 dinara, piše u izveštaju o radu ove institucije. Najmanje plaćeni referent u istoj ustanovi zaradi pet puta manje. Nešto je veća razlika u Državnoj revizorskoj instituciji. Predsednik saveta zarađuje 260.110 dinara, a najmanje plaćeni referent 32.338 dinara.

PRIVATNICI

SITUACIJA u privatnom sektoru je drugačija. U multinacionalnim kompanijama najviše cene rad dobrih menadžera. Plata predsednika izvršnog odbora neke banke samo je pusti san njegovih službenika. U finansijskom sektoru zarade prvih ljudi premašuju i 15.000 evra, tako da se od najmanje plaćenih zaposlenih razlikuju i do 50 puta. Preduzetnici, s druge strane da ne bi davali previše na poreze i doprinose, prijavljuju platu jedva malo veću od one koje isplaćuju zaposlenima. Keš, međutim, izvlače preko računa za taksi, reprezentacija i prometa koji ne evidentiraju.

RADI ZA 330 LJUDI Najdrastičniji jaz između uspešnih, vrhunskih menadžera i prosečnog sveta je svakako u Sjedinjenim Američkim Državama. Istraživanje sindikata AFL-CIO, koje je rađeno na uzorku od 350 vrhunskih menadžera, pokazuje da oni sa svim primanjima godišnje dođu do 11,7 miliona dolara. To je ravno 331 prosečnoj radničkoj plati koja godišnje iznosi 35.239 dolara. Valja pomenuti i da taj strašni jaz raste neverovatnom brzinom. Na primer, 1983. godine menadžer je primao 46 proseka, 1993. čak 200, a 2003. godine - 300. Ovo istraživanje je naišlo na kritike i u samim SAD. "Volstrit džurnal" je ukazao da je uzorak mali i da po statistici menadžeri zvanično primaju godišnju platu od 178.400 dolara. To je pet proseka.

- Kod uspešnih kompanija dobra plata menadžera ne bi trebalo da je problem - smatra Goran Milić, predsednik Saveza samostalnih sindakata Vojvodine. - U njima ni status zaposlenih nije problem. Menadžeri se obično četiri puta godišnje nagrađuju za uspešnost i to enormnim svotama novca. Neosporno je da su nagrađeni, jer su ispunili nečiji plan, ali nije fer da radnik, zahvaljujući čijem učinku su to postigli, ostane bez ikakve nagrade. Poseban problem su plate direktora firmi na ivici propasti, ili stečajnih upravnika.

DRŽAVNI

Kao što radnici skoro da više uopšte ne osećaju da im firma pobeđuje u tržišnim utakmicama, tako ni prvi ljudi preduzeća pred sunovratom ne dele sudbinu firme. Pa ni svojih podređenih. Među nekadašnji gigantima, a doskoro firmama u restrukturiranju, najviši isplaćeni prosečni iznos mesečne naknade prošle godine dobijao je privremeni zastupnik kapitala u kruševačkom "Trajalu". Primao je 174.882 dinara. Direktor firme je imao 140.000 dinara, dok je prosečna plata u tom preduzeću oko 30.700 dinara. Rekorder je, ipak, bio direktor "Galenike" sa 272.512 dinara, a za njim su malo zaostajali čelnici "Fonda Ineks intereksport" sa 259.804 dinara i "Zorka holdinga" sa 248.312 dinara. Zato je Agencija za privatizaciju u aprilu prošle godine, zbog nerealno visokih

plata, naložila rukovodstvu preduzeća u restrukturiranju da ih usklade sa Zakonom o utvrđivanju maksimalne zarade u javnom sektoru.

- Nejednakosti u platama u tim preduzećima su ogromne, a najveće su između radnika koji su godinama uskraćeni za zarade, socijalna i druga davanja i menadžera koji su sve vreme dobro zarađivali - objašnjava dr Nada Novaković, naučni saradnik u Institutu društvenih nauka. - Potom su tu nejednakosti između zaposlenih u preduzećima koja loše posluju, ali im ne preči propast. Tu sva pravila o nagrađivanju uređuju menadžeri. To je postala "poslovna tajna", toliko važna da je retko ko radnicima javno pominje. Ekonomska i druga moć menadžera je tim veća što je preduzeće kojim upravlja važnije za državu. U firmama u restrukturiranju država postavlja menadžera, baš kao i u javnom sektoru, a njihovi interesi su maksimalno zaštićeni i uopšte ne zavise od uspeha u radu.

INTERES

Novakovićeva napominje da su, u javnim preduzećima, menadžeri direktno povezani sa izvršnom vlasti. Njihov izbor i nagrade određeni su višim interesima nadležnih da se održe ili pak prodaju te firme. Zasad je, kaže naša sagovornica, i većina zaposlenih u javnim preduzećima bolje nagrađena nego radnici u privatnom sektoru. Tu činjenicu vlast vešto koristi i baca kost razdora među zaposlene u oba oblika svojine.

- Na prvi pogled deluje nemoralno da neko bude plaćen 6,5 puta više u odnosu na prosečnog radnika - smatra docent dr Radenko Marić, sa Ekonomskog fakulteta u Subotici. - Međutim, ukoliko direktor ima iskustva u restrukturiranju i stečajju, ako je do sada uspeo da spase neka preduzeća od propasti tada je moralno opravdano da ima platu mnogo puta veću u odnosu na prosečne zaposlene. Ima iskustvo, znanje i spreman je da preuzme odgovornost.

Marić napominje da je svaki suprotan slučaj moralno neopravdan, naročito u javnom sektoru, koji mora da bude transparentan.

- Za privatni sektor, moralno je opravdana svaka odluka vlasnika koja je doneta njegovom slobodnom voljom - kaže Marić. - To znači da je moralno opravdano da plati menadžera onoliko više od drugih zaposlenih koliko mu dati menadžer donosi profit i rezultat.

SAMOUPRAVLJANJE

Stariji građani Srbiji sigurno se sećaju kako su koeficijenti funkcionisali u radničkom samoupravljanju. Zarada direktora, predviđao je tada zakon, mogla je da bude najviše devet puta veća od najmanje plate u preduzeću. A onda su radnici birali kakav će odnos biti u njihovim firmama. Mahom su se odlučivali za "zlatnu sredinu". Rukovodioci su tako zarađivali najčešće 4,5 do pet najnižih zarada.

PERIFERIJA KAPITALIZMA

- Sa uspostavljanjem društva na periferiji kapitalističkog sistema, a takav je slučaj Srbije i zemalja nastalim na ruševinama SFRJ, proterana je svaka rasprava o ekonomskim, socijalnim, političkim i

drugim nejednakostima - priča Nada Novaković. - Sve je podređeno svetinji privatne svojine, profita, zgrtanju bogatstva, beskrajnoj potrošnji, bez obzira na to što iste prate i masovno siromaštvo, beznade i propadanje većine radnog i ostalog stanovništva. Imamo monopole na tržištu, visoku zaštitu privatnog sektora od političke elite i obespravljenu radnu snagu. U privatnom sektoru je maksimalna konkurencija među zaposlenima, najveća obespravljenost, a izrazita moć vlasnika preduzeća. Nema tu mesta ni za priču o zaradama, nejednakostima i stimulaciji zaposlenih, makar ne najmasovnije grupacije, a tu su fizički radnici. Novi zakon o radu svu moć iz te oblasti usmerio je u ruke poslodavcu. Na taj način definitivno je iz preduzeća proteran "duh samoupravljanja".

<http://www.novosti.rs/vesti/naslovna/ekonomija/aktuelno.239.html:551855-Prokopijevic-Javne-finansije-na-silaznom-putu-treba-otpustiti-400000-ljudi>

Prokopijević: Javne finansije na silaznom putu, treba otpustiti 400.000 ljudi

FoNet

Ekonomista Miroslav Prokopijević ocenio je da su ekonomija i javne finansije Srbije na silaznom putu. Država se svake nedelje po dva puta zadužuje na domaćem finansijskom tržištu između 80 i 200 miliona evra

Naučni savetnik u Institutu za evropske studije Miroslav Prokopijević ocenio je da su ekonomija i javne finansije Srbije na silaznom putu, a država se, pored svih drugih zaduživanja, svake nedelje po dva puta zadužuje na domaćem finansijskom tržištu emitujući vrednosne hartije, vredne između 80 i 200 miliona evra.

"Da je tačno da smo stali na svoje noge ne bismo morali to da radimo", istakao je Prokopijević u intervjuu za sajt Istinomer.

Prema njegovoj oceni, sadašnjoj Vladi Srbije, kao i nekim prethodnim, nije bitno šta se događa u realnosti, nego šta je marketing i politička propaganda, "na tome se temelji, a realnog uporišta u ciframa tu nema".

"Kada vidi da cifre loše stoje, onda država prestaje da plaća neke svoje obaveze, smanjuje transfere lokalnim zajednicama, pa sad dolaze višestruko uvećani porezi na imovinu. To su sve igre i igrarije, krajnje neozbiljne", konstatovao je Prokopijević.

Prema njegovom mišljenju, to pokazuje da vlast nije u stanju da se uhvati u koštac sa ključnim problemima nego ih odlaže i "gura pod tepih".

Govoreći o najavljenom otpuštanju u javnom sektoru, Prokopijević je naglasio da su viškovi zaposlenih veći nego što je sporazumom sa MMF predviđeno, a vlast sada pokušava da i broj onih koje treba otpustiti umanj, "jer su svesni koliko je to politički bolno".

"Svaka priča o otpuštanju u javnom sektoru je za bilo koju vlast i stranku najgora stvar koju mogu da zamisle, to je udaranje na sopstvene redove, otpuštanje svojih pristalica", rekao je on.

Prokopijević smatra da, od oko 800.000 zaposlenih u javnom sektoru treba otpustiti bar polovinu, ali da država to ne sme da uradi.

"Ne smeju da otpuste ni par desetina hiljada, a kamoli par stotina hiljada ljudi. Što znači da ćemo dugoročno živeti a jednom vrlo neefikasnom državom i velikim viškovima zaposlenih u javnom sektoru, koje ćemo plaćati bez potrebe", zaključio je on.

<http://www.dnevnik.rs/ekonomija/radnik-rizikuje-da-uz-zaradu-dobije-i-otkaz>

Радник ризикује да уз зараду добије и отказ

Према подацима синдиката око 600.000 радника из приватног сектора у Србији плату прима са закашњењем од месец, два или више, док чак 50.000 запослених уопште и не прима плату.

Радници не траже право на суду да фирма не би била блокирана

Но, упркос прописима који могу да спрече нередовну исплату зараде још ниједан послодавац није платио казну зато што је раднике оставио без плате.

Истраживање Уније послодаваца Србије показало је да само 40 одсто домаћих послодаваца на време исплаћује зараду, па су наде радника да ће им измењени Закон о раду, који је ступио на снагу пре скоро годину дана, остале неиспињуне. Наиме, Закон о раду је требало да промени ову поражавајући статистику и да радници сваког месеца добијају оно што зараде јер је прописао да је од септембра прошле године обрачунски листић извршни документ за суд, такорећи меница, која ће им олакшати да осетно брже дођу до својих неисплаћених плата.

Другим речима, закон је створио могућност да радник коме послодавац дугује плату, али и друге надокнаде, има право да се директно обрати суду, поднесе му обрачунски листић и да суд одмах доноси и пресуду. Решењем суда односно предлогом за извршење радник којем газда не исплаћује плату одмах је добија. Чак је закон предвидео да је послодавац у обавези, чак и када не исплаћује редовно плату, запосленом сваког месеца мора да изда обрачунски листић у којем, поред износа зараде, мора да наведе и зашто нема новца за плату. Другим речима, послодавац је дужан да на исплатном листићу напише и датум доспећа, износ дуговања и образложење кашњења. То пак значи да радник сваког месеца има право да тражи обрачунски листић иако плату не добија. Јер, да би радник морао да се обрати суду, мора да има обрачунски листић за месец за који није добио плату и само тада он постаје извршна меница. Газда који не поштује форму обрачунског листића ризикује да плати казну.

Међутим, у пракси многи радници не користе могућност коју им је Закон о раду дао. Као највећа препрека је страх од губитка радног места односно да ће им послодавац након што решење о исплати заосталих плата стигне у фирму одмах дати отказ. Као велики проблем јавља се и могућност да скидање неисплаћених зарада запосленог фирму одведе у стечај и на тај начин остане не само он већ и сви други запослени без посла. Тако део радника из

“колегијалности” да предузеће не доведе у блокаду ћути и чека месецима да добије оно што је зарадио. Проблем представља и то што много радника у Србији чак и не зна да има право на обрачунски листић без новца и да је послодавац обавезан да му га изда чак и када му не исплаћује плату.

Економиста Милојко Арсић оценио је да генерално фирме које не могу да подмире трошкове према радницима не би требало ни да опстану на тржишту.

- Може се догодити да се чека неко време на плаћање, а не унедоглед, као што се то код нас често дешава. Овде је уобичајено да опстају фирме које годинама не измирују обавезе - оценио је Арсић.

Љ. Малешевић

Панчевачки стоматолози искористили могућност

Шесторо стоматолога из панчевачког Дома здравља први су у Србији крајем прошле године добили плату на основу тога што су доставили обрачунски листић зараде која им није исплаћена 11 месеци. Принудна наплата њихових заосталих плата, али и других накнада, скупо је коштала Дом здравља, који је због тога имао проблема са блокадом рачуна па је у помоћ прискочила локална самоуправа.

http://www.b92.net/biz/vesti/srbija.php?yyyy=2015&mm=06&dd=07&nav_id=1001616

Penzioneri vape: Ne dižite porez

Удружење синдиката пензионера Србије оштро је protestovalo због најновије одлуке градских власти у Београду о повећању пореза на имовину.

IZVOR: BETA

Комшије нам дуžне пола милијарде евра

Одлуком, како се истиче, огромна већина грађана доводи у скоро безизлазну ситуацију и уводи у зону потпуног сиromaштва и безнада.

Синдикат пензионера Србије упозорава градске власти да се том мером, грађани Београда који су у теškoј економској ситуацији доводе у још тежи материјални положај и захтева од власти да ту "неразумну одлуку" стави ван снаге.

"Posle neustavnog smanjenja plata i penzija svim kategorijama грађана чији су приходи већи од 25.000 динара, donošenja neustavnog Zakona o izvršenju i obezbeđenju kojim je dodatno ugrožen njihov položaj i unet strah od prinudne naplate potraživanja bez ikakvog obaveštenja, suočavamo se sa novim nametom koji preti da čitave porodice zavije u crno i dovede do prosjačkog štapa", navodi Sindikat.

Podseća se da je porez na imovinu povećan prošle године за 80 одсто.

"I kao da je to bilo malo, gradske vlasti šalju nove uplatnice sa znatno većim sumama od prošlogodišnjih. Paradoksalno zvuči objašnjenje da nisu menjane poreske stope, već se radi o povećanju ; prosečne tržišne vrednosti kvadratnog metra stana. Pored toga izvršene su i izmene stambenih zona, a uvedene su takozvane zone ulaznih pravaca na prilazima Beogradu", navodi se u saopštenju.

Sindikati ističe da su prošle tri godine od obećanja da će Vlada Srbije uvesti socijalne karte na osnovu kojih će imati uvid u materijalni i socijalni položaj svih građana, što do dana današnjeg nije urađeno.

"Šta opljačkani, uplašeni i poniženi građani, koji se svakog jutra sa strahom i neizvesnošću bude, mogu još da očekuju od vlasti, pitamo odgovorne? Kada će prestati ekonomsko nasilje? Zašto Srbija ima najveći porez na imovinu od svih država u Evropi", pita Sindikat penzionera.

RTV

http://www.rtv.rs/sr_lat/ekonomija/aktuelno/penzioneri-povecanje-poreza-staviti-van-snage_607897.html

Penzioneri: Povećanje poreza staviti van snage

BEOGRAD -

Udruženje sindikata penzionera Srbije oštro je danas protestovalo zbog najnovije odluke gradskih vlasti u Beogradu o povećanju poreza na imovinu, kojom se, kako se ističe, ogromna većina građana dovodi u skoro bezizlaznu situaciju i uvodi u zonu potpunog siromaštva i beznađa.

Sindikati penzionera Srbije upozorava gradske vlasti da se tom merom, građani Beograda koji su u teškoj ekonomskoj situaciji dovode u još teži materijalni položaj i zahteva od vlasti da tu "nerazumnu odluku" stavi van snage.

"Posle neustavnog smanjenja plata i penzija svim kategorijama građana čiji su prihodi veći od 25.000 dinara, donošenja neustavnog Zakona o izvršenju i obezbeđenju kojim je dodatno ugrožen njihov položaj i unet strah od prinudne naplate potraživanja bez ikakvog obaveštenja, suočavamo se sa novim nametom koji preti da čitave porodice zavije u crno i dovede do prosjačkog štapa", navodi Sindikat.

Podseća se da je porez na imovinu povećan prošle godine za 80 odsto.

"I kao da je to bilo malo, gradske vlasti šalju nove uplatnice sa znatno većim sumama od prošlogodišnjih. Paradoksalno zvuči objašnjenje da nisu menjane poreske stope, već se radi o povećanju; prosečne tržišne vrednosti kvadratnog metra stana. Pored toga izvršene su i izmene stambenih zona, a uvedene su takozvane zone ulaznih pravaca na prilazima Beogradu", navodi se u saopštenju.

Sindikata ističe da su prošle tri godine od obećanja da će Vlada Srbije uvesti socijalne karte na osnovu kojih će imati uvid u materijalni i socijalni položaj svih građana, što do dana današnjeg nije urađeno.

"Šta opljačkani, uplašeni i poniženi građani, koji se svakog jutra sa strahom i neizvesnošću bude, mogu još da očekuju od vlasti, pitamo odgovorne? Kada će prestati ekonomsko nasilje? Zašto Srbija ima najveći porez na imovinu od svih država u Evropi", pita Sindikat penzionera.

ALO

<http://www.alo.rs/vesti/aktuelno/penzioneri-povecanje-poreza-preti-da-nas-dovede-do-prosjackog-stapa/100780>

OČAJNI NAJSTARIJI SUGRAĐANI

Penzioneri: Povećanje poreza preti da nas dovede do prosjačkog štapa

Autor: Beta

Udruženje sindikata penzionera Srbije oštro je danas protestovalo zbog najnovije odluke gradskih vlasti u Beogradu o povećanju poreza na imovinu, kojom se, kako se ističe, ogromna većina građana dovodi u skoro bezizlaznu situaciju i uvodi u zonu potpunog siromaštva i beznađa.

Očajni penzioner

Sindikata penzionera Srbije upozorava gradske vlasti da se tom merom, građani Beograda koji su u teškoj ekonomskoj situaciji dovode u još teži materijalni položaj i zahteva od vlasti da tu "nerazumnu odluku" stavi van snage.

- Posle neustavnog smanjenja plata i penzija svim kategorijama građana čiji su prihodi veći od 25.000 dinara, donošenja neustavnog Zakona o izvršenju i obezbeđenju kojim je dodatno ugrožen njihov položaj i unet strah od prinudne naplate potraživanja bez ikakvog obaveštenja, suočavamo se sa novim nametom koji preti da čitave porodice zavije u crno i dovede do prosjačkog štapa - navodi Sindikat.

Podseća se da je porez na imovinu povećan prošle godine za 80 odsto.

- I kao da je to bilo malo, gradske vlasti šalju nove uplatnice sa znatno većim sumama od prošlogodišnjih. Paradoksalno zvuči objašnjenje da nisu menjane poreske stope, već se radi o povećanju prosečne tržišne vrednosti kvadratnog metra stana. Pored toga izvršene su i izmene stambenih zona, a uvedene su takozvane zone ulaznih pravaca na prilazima Beogradu - navodi se u saopštenju.

Sindikata ističe da su prošle tri godine od obećanja da će Vlada Srbije uvesti socijalne karte na osnovu kojih će imati uvid u materijalni i socijalni položaj svih građana, što do dana današnjeg nije urađeno.

- Šta opljačkani, uplašeni i poniženi građani, koji se svakog jutra sa strahom i neizvesnošću bude, mogu još da očekuju od vlasti, pitamo odgovorne? Kada će prestati ekonomsko nasilje? Zašto Srbija ima najveći porez na imovinu od svih država u Evropi - pita Sindikat penzionera.

N1

<http://rs.n1info.com/a67145/Biznis/Penzioneri-kritikuju-povecanje-poreza-na-imovinu.html>

Penzioneri: Novi porez na imovinu nas vodi u beznade

Udruženje sindikata penzionera Srbije oštro je protestovalo zbog najnovije odluke gradskih vlasti u Beogradu o povećanju poreza na imovinu, kojom se ogromna većina građana dovodi u skoro bezizlaznu situaciju i uvodi u zonu potpunog siromaštva i beznade.

Sindikata penzionera Srbije upozorava gradske vlasti da se tom merom, građani Beograda koji su u teškoj ekonomskoj situaciji dovode u još teži materijalni položaj i zahteva od vlasti da tu "nerazumnu odluku" stavi van snage.

Šta opljačkani, uplašeni i poniženi građani, koji se svakog jutra sa strahom i neizvesnošću bude, mogu još da očekuju od vlasti? Kada će prestati ekonomsko nasilje? Zašto Srbija ima najveći porez na imovinu od svih država u Evropi?

"Posle neustavnog smanjenja plata i penzija svim kategorijama građana čiji su prihodi veći od 25.000 dinara, donošenja neustavnog Zakona o izvršenju i obezbeđenju kojim je dodatno ugrožen njihov položaj i unet strah od prinudne naplate potraživanja bez ikakvog obaveštenja, suočavamo se sa novim nametom koji pretili da čitave porodice zavije u crno i dovede do prosjačkog štapa", navodi Sindikat.

Podseća se da je porez na imovinu povećan prošle godine za 80 odsto.

"I kao da je to bilo malo, gradske vlasti šalju nove uplatnice sa znatno većim sumama od prošlogodišnjih. Paradoksalno zvuči objašnjenje da nisu menjane poreske stope, već se radi o povećanju prosečne tržišne vrednosti kvadratnog metra stana. Pored toga izvršene su i izmene stambenih zona, a uvedene su takozvane zone ulaznih pravaca na prilazima Beogradu", navodi se u saopštenju.

Sindikata ističe da su prošle tri godine od obećanja da će Vlada Srbije uvesti socijalne karte na osnovu kojih će imati uvid u materijalni i socijalni položaj svih građana, što do dana današnjeg nije urađeno.